

1 α) Η πραγματική ζωή κρύβει χαρά, αγάπη, στόχους, όνειρα, έρωτα, αλλά και πόνο, απογοήτευση, πίκρες, αγώνα αν λείπουν όλα αυτά τα συναισθήματα και οι ανατροπές, αν χαθεί η καρδιά και η ψυχή, η ελευθερία, ο αυθορμητισμός και η βούληση, τότε χάνεται το νόημα της ζωής και η ευτυχία... Ή μήπως όχι; Σε ποιες σκέψεις σε οδήγησε ο «δωρητής»; Μπορεί κατά τη γνώμη σου να υπάρξει ιδανική ζωή;

Στο βιβλίο παρουσιάζεται ένας τρόπος ζωής πολύ διαφορετικός και μακρινός από τον δικό μας, που μου γέννησε σκέψεις και προβληματισμούς σχετικά με το πραγματικό νόημα της ζωής και την ιδανική ζωή. Κατά τη γνώμη μου, η ζωή δεν θα είχε νόημα χωρίς όλα αυτά τα συναισθήματα. Αρχικά, ο άνθρωπος έχει ανάγκη την ελευθερία και την ελεύθερη βούληση για να οργανώσει τη ζωή του, όπως εκείνος την θέλει και να μπορέσει να φτάσει στην ευτυχία. Επίσης, είναι πολύ σημαντικό να βασίζεται στην καρδιά και την ψυχή του, γιατί αυτά τον ωθούν να προσπαθεί και να ξεπερνά τις δυσκολίες και τα εμπόδια που βρίσκονται στον δρόμο του. Αν χαθούν αυτά, χάνεται μαζί η δύναμη, η πίστη και η ελπίδα του.

Ένα ακόμα αναπόσπαστο κομμάτι του ανθρώπου είναι ο αυθορμητισμός, καθώς τον οδηγεί σε περιπέτειες που τον κάνουν να νιώθει ζωντανός και να γνωρίζει νέες εμπειρίες. Ύστερα όλα αυτά γίνονται αναμνήσεις και μοναδικές ιστορίες που θα μοιράζεται με τους συνανθρώπους του. Χωρίς τα παραπάνω αγαθά και συναισθήματα, πιστεύω ότι το νόημα της ζωής χάνεται και η ζωή καταλήγει να είναι πληκτική και άχρωμη. Έτσι, το βιβλίο με έκανε να εκτιμήσω όσα θεωρούσα δεδομένα μέχρι τώρα, όπως είναι τα χρώματα, τα συναισθήματα, η οικογένεια, η δυνατότητα της επιλογής. Είδα πόσο σημαντικός και πλήρης είναι ο κόσμος μας παρά τις πίκρες του και κατάλαβα ότι ακόμα και αυτά τα συναισθήματα είναι αναπόσπαστο κομμάτι της ζωής, καθώς χωρίς αυτά δεν είναι ολοκληρωμένη.

Το βιβλίο με έβαλε επίσης σε σκέψεις για την ιδανική ζωή. Κατά τη γνώμη μου, η ιδανική ζωή είναι μια υποκειμενική έννοια, διαφορετική για τον καθένα. Προσωπικά πιστεύω ότι για να υπάρξει η ιδανική ζωή πρέπει με κάποιον τρόπο να εξαφανιστούν τα συναισθήματα που οδηγούν τους ανθρώπους σε ακρότητες, όπως ο φθόνος, η ζήλια, η εκδίκηση, η κατάχρηση της εξουσίας. Παρ' όλα αυτά θεωρώ ότι η ζωή μπορεί να βελτιωθεί και αρκετές από τις δυστυχίες και τις πίκρες της μπορούν να εξαλειφθούν. Σε μία ιδανική ζωή οι άνθρωποι πρέπει να μάθουμε να βοηθούμε τους συνανθρώπους μας χωρίς να ζητούμε ανταλλάγματα, να παραμερίζουμε τις διαφορές μας και να αναζητούμε

μία κοινή λύση, να αντιμετωπίζουμε τους άλλους με ευγένεια και σεβασμό και να μη θεωρούμε τους εαυτούς μας ανώτερους και καλύτερους αλλά να συνειδητοποιούμε ότι όλοι είμαστε ίσοι και να εκτιμούμε ότι είμαστε ξεχωριστοί και διαφορετικοί. Συμπερασματικά, ακόμα και τα δεινά της ζωής είναι απαραίτητα, γιατί δυναμώνουν τους ανθρώπους, τους ωθούν να γίνουν πιο ώριμοι, πιο έμπειροι και πιο δημιουργικοί.

β) Αν είχες τη δυνατότητα να «φτιάξεις» εσύ έναν ιδανικό κόσμο, πώς θα ήταν αυτός;

Αν μπορούσα να «φτιάξω» έναν ιδανικό κόσμο θα ήταν ένας κόσμος όπου δε θα υπέφερε από δεινά, όπως ο πόλεμος, η πείνα, οι αρρώστιες, η μόλυνση του περιβάλλοντος κ.λ.π. Θα υπήρχε ελευθερία, ο κάθε άνθρωπος θα μπορούσε να κάνει τις επιλογές του και θα υπήρχαν ίσες ευκαιρίες για όλους. Φυσικά αυτό μπορεί να γίνει εφικτό μόνο με την προϋπόθεση ότι υπάρχει ειρήνη μεταξύ των λαών και όλοι οι άνθρωποι είναι ελεύθεροι. Στον ιδανικό μου κόσμο θα υπήρχε καθαρό περιβάλλον, οι άνθρωποι θα χρησιμοποιούσαν ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, οικολογικά υλικά κ.λπ. Το περιβάλλον και τα ζώα θα συνυπήρχαν ειρηνικά με τους ανθρώπους. Συνοπτικά, θα ήθελα να «φτιάξω» έναν κόσμο χωρίς δυστυχία, πικρές και αδικίες, με ίσες ευκαιρίες και ελευθερίες σε όλα τα μέλη!

2 α) Αν ήσουν εσύ ο Δωρητής Μνήμης ποια συναισθήματα και ποιες εμπειρίες θα διάλεγες να μεταδώσεις σ' έναν άνθρωπο που δεν έχει βιώσει ποτέ κανένα συναίσθημα;

Είναι γνωστό ότι ο Δωρητής Μνήμης απευθύνεται σε ένα άτομο που δεν έχει βιώσει ποτέ κανένα συναίσθημα και δε γνωρίζει σχεδόν καμία από τις εμπειρίες που ζούμε εμείς καθημερινά. Άρα πιστεύει ότι η ζωή του είναι ιδανική έτσι όπως έχει διαμορφωθεί. Αν ήταν στο χέρι μου, λοιπόν, θα του μετέφερα αρχικά όμορφες αναμνήσεις και συναισθήματα, όπως τα χρώματα, η ζεστασιά, η αγάπη, ώστε να συνειδητοποιήσει ποιες είναι οι ομορφιές της ζωής. Θα του μετέφερα επίσης εμπειρίες που θεωρούνται ξεχωριστές για τη ζωή ενός ανθρώπου, όπως τα γενέθλια, τα Χριστούγεννα, ο γάμος, η γέννηση, οι γιορτές και άλλα παρόμοια, διότι θεωρώ ότι είναι από τις πιο όμορφες εμπειρίες ενός ανθρώπου. Τέλος, θα του μετέφερα και κάποια από τα αρνητικά της ζωής, όπως ο πόλεμος, η φτώχεια, η πείνα, η απώλεια, ώστε να είναι σε θέση να κρίνει και να αποφασίζει το καλύτερο γι' αυτόν.

β) Ποιο ρόλο παίζουν οι αναμνήσεις στη δική σου ζωή; Γιατί είναι πολύτιμες; Ακόμα κι αν αυτές είναι δυσάρεστες, γιατί είναι τόσο σημαντικές;

Κατά τη γνώμη μου, όλες οι αναμνήσεις είναι πολύτιμες για τον καθένα επειδή είναι εισιτήρια για να επιστρέψουμε σε μία στιγμή που έχει περάσει, ευχάριστη ή δυσάρεστη. Επιπλέον, αποτελούν αναπόσπαστο κομμάτι του εαυτού μας καθώς σηματοδοτούν όλα όσα έχουμε ζήσει, άρα καθορίζουν κι εμάς τους ίδιους. Οι δυσάρεστες αναμνήσεις είναι εξίσου σημαντικές με τις ευχάριστες επειδή σε κάθε δυσκολία που θα βρεθεί στον δρόμο μας θα ανατρέξουμε, μέσω των αναμνήσεων, σε μια προηγούμενη εμπειρία, ώστε να πάρουμε την πιο σωστή απόφαση. Τέλος, οι αναμνήσεις είναι αυτό που τελικά θα μας μείνει, αυτό που θα θυμόμαστε και θα μεταφέρουμε στους άλλους ανθρώπους μέσα από ιστορίες. Συμπερασματικά, οι αναμνήσεις ευχάριστες και μη, είναι πολύ σημαντικές για τον καθένα από εμάς καθώς είναι όλα όσα έχουμε ζήσει, αυτές μας έχουν φέρει μέχρι εδώ και μόνο μέσα από αυτές μπορούμε να «ταξιδέψουμε» πίσω στον χρόνο ανά πάσα στιγμή, γιατί ποτέ κανείς δεν μπορεί να τις πάρει από εμάς.

3. Αποτύπωσε τον σχολιασμό και τη σκέψη σου με αφορμή τις σελίδες του βιβλίου:

- *Η Επιτροπή των Πρεσβυτέρων ρυθμίζει κάθε πτυχή της ανθρώπινης ύπαρξης, παρακολουθεί και ελέγχει τα πάντα (Big Brother), χάνεται κάθε ελευθερία και κατευθύνεται η ανθρώπινη βούληση και δράση. Η θέση κάθε ανθρώπου στην «ιδανική» κοινότητα είναι αυστηρά καθορισμένη, ώστε να ωφελείται ο ίδιος αλλά και ο κοινωνικός του περίγυρος.*
- *Αντίθετα, στη σελ. 155 αναφέρει: «κατάλαβε τη χαρά της ατομικότητας, του να είσαι ξεχωριστός, ιδιαίτερος και υπερήφανος...».*

Επομένως, το ενδεχόμενο μιας ισοπέδωσης και ομοιομορφίας, ειδικά στη σημερινή εποχή, ποιους κινδύνους εγκυμονεί; Πώς μπορούμε να αντισταθούμε; Ειδικότερα οι νέοι άνθρωποι πώς μπορούν να αντιστέκονται στη μαζοποίηση και να διαφυλάσσουν την προσωπικότητά τους;

Στη σημερινή εποχή υπάρχει ένα είδος μαζοποίησης και ομοιομορφίας των ανθρώπων και κυρίως των νέων. Συγκεκριμένα, οι νέοι στην προσπάθειά τους να γίνουν αποδεκτοί, συχνά, κάνουν πράγματα που μπορεί να μην τους αρέσουν ή παραμερίζουν τα δικά τους «πιστεύω και θέλω» και τα αντικαθιστούν με εκείνα των φίλων τους, ώστε να γίνουν αρεστοί. Πέρα από τους ίδιους υπάρχουν και άλλοι

παράγοντες που οδηγούν σε αυτού του τύπου τη μαζοποίηση, όπως είναι τα πρότυπα που προβάλλονται στους νέους. Ειδικότερα, υπάρχει μία τυπική μόδα η οποία προβάλλεται κυρίως από τα ΜΜΕ και ωθεί όλους τους νέους να την ακολουθούν. Εκείνοι φυσικά το κάνουν για να γίνουν αποδεκτοί και παραμερίζουν την ιδιαιτερότητα του χαρακτήρα τους.

Ως αντίσταση σε αυτό το φαινόμενο πρέπει αρχικά όλοι να συνειδητοποιούμε ότι αν και είμαστε όλοι ίσοι, δεν είμαστε ίδιοι, ο καθένας έχει μία διαφορετική και μοναδική εμφάνιση και προσωπικότητα που τον κάνουν ξεχωριστό και διαφορετικό από τους υπόλοιπους. Γι αυτό και πρέπει να εκτιμούμε ό,τι μας κάνει να διαφέρουμε, γιατί μας χαρίζει τον δικό μας μοναδικό χαρακτήρα και μας διαφοροποιεί από τους άλλους. Γι' αυτό, όλοι οι άνθρωποι και ειδικά οι νέοι πρέπει να εμπιστεύονται τη δική τους άποψη και σκέψη και να την υποστηρίζουν ακόμα και αν διαφέρει από εκείνη της πλειοψηφίας.

Επομένως, ο κάθε άνθρωπος πρέπει να προσπαθήσει να διατηρήσει τη δική του ξεχωριστή ταυτότητα και προσωπικότητα, ώστε να διαμορφώσει μια ελεύθερη και ολοκληρωμένη προσωπικότητα.